

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **B. S.**, zastoupeného Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Praha 1, Opletalova 25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, Náměstí Hrdinů 1634/3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2015, č. j. MV-82814-3/SO-2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 23. 6. 2015, č. j. 52 A 48/2015 – 59, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal dne 30. 7. 2015 kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 6. 2015, č. j. 52 A 48/2015 – 59, a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

Poukázal přitom na některá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, z nichž dovozuje, že jeho kasační stížnosti měl být odkladný účinek přiznan. Stěžovatel uvedl, že individuální zájem na ochraně jeho procesních práv významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám nebo veřejnému zájmu. Je toho názoru, že přiznání odkladného účinku není v rozporu ani s právy třetích osob ani s veřejným zájmem.

Stěžovatel připomněl, že má na území fungující živnost, její chod je povinen zajišťovat, po vycestování by se nemohl účastnit svého podnikání, a to by mohlo vést až k zániku činnosti. Zdůraznil, že veřejný zájem na správním vyhoštění nelze stavět do konfliktu s právem na spravedlivý proces. Stěžovatel je přesvědčen, že je nutné umožnit mu legální pobyt na území po dobu soudního řízení, neboť k právu na spravedlivý proces patří, aby se osobně účastnil soudního řízení, resp. mohl být v přímém kontaktu se svým zástupcem. Připomněl, že s vycestováním jsou spojeny značné náklady a to i s pobytem v domovské vlasti. Stěžovatel dodal, že krajský soud žalobě odkladný účinek přiznal.

Žalovaný ve vyjádření k tomuto návrhu konstatoval, že napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o tom, že stěžovateli nebyla prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu a stěžovateli k pobytu na území České republiky nyní žádné pobytové oprávnění nesvědčí. Žalovaný dále připomněl, že povinnost vycestovat z území by stěžovateli byla uložena až rozhodnutím o správním vyhoštění; existují však právní instituty, kterými se stěžovatel následně může domáhat posouzení své situace a odkladného účinku. Žalovaný připomněl, že o povinnosti vycestování cizince na základě správního vyhoštění je rozhodováno v samostatném správním řízení; podle § 119 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, se v tomto řízení poté mimo jiné zkoumá dopad správního vyhoštění do soukromého a rodinného života cizince. Žalovaný uvedl, že proti případnému správnímu vyhoštění může stěžovatel podat žalobu, která má ze zákona odkladný účinek. Podle žalovaného tedy nelze dovozovat, že stěžovateli vznikne újma v důsledku rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto o neprodloužení dlouhodobého pobytu.

Žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí bylo důsledkem neposkytnutí součinnosti, stěžovatel je zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem a ochrana jeho práv je tedy náležitě zajištěna. Žalovaný podotkl, že případnou osobní účast stěžovatele lze v řízení o kasační stížnosti zajistit udělením víza k pobytu do 90 dnů podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Krajský soud v Hradci Králové žalobě odkladný účinek přiznal usnesením ze dne 4. 6. 2015, č. j. 52 A 48/2015 - 46. Dospěl zejména k tomu závěru, že by stěžovatel nepřiznáním odkladného účinku byl nucen vycestovat z území České republiky.

Nejvyšší správní soud se s tímto odůvodněním nijak neztotožnil a při rozhodování o odkladném účinku o situaci stěžovatele uvažil odlišně. Platnost původního povolení k dlouhodobému pobytu uplynula dne 30. 3. 2013, stěžovateli od tohoto dne žádný pobytový status nesvědčí. Napadené správní rozhodnutí stěžovateli žádný titul k pobytu neodňalo a nelze ani dovodit, že by mu přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nějaký pobytový titul vznikl. Z uvedeného vyplývá, že rozhodnutí žalovaného nic nezměnilo na právním postavení stěžovatele, které fakticky vzniklo již v době před zahájením soudního řízení. Přiznání odkladného účinku tak stěžovatelem zamýšlené účinky mít nemůže. Odkazy stěžovatele na dřívější judikaturu Nejvyššího správního soudu (zejména rozsudky ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 82/2012 - 37, ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 - 96, a ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100) proto postrádají jakoukoli relevanci.

Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů neshledal, že by výkon napadeného rozsudku mohl pro stěžovatele znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 9. září 2015

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu